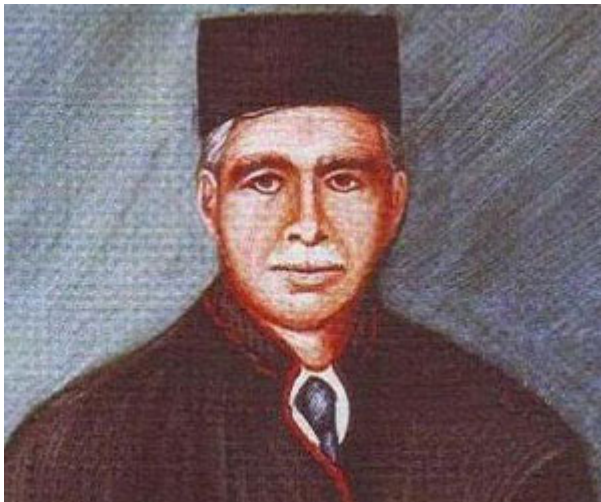

Ένας μεγάλος και ανεπανάληπτος Πρωτοψάλτης

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Ο Θρασύβουλος Στανίτσας γεννήθηκε στα Ψωμαθεία της Πόλης, το έτος 1910. Την πρώτη του μουσική κατάρτιση έλαβε από τον θείο του Δημήτριο Θεραπεϊανό. Μαθήτευσε κοντά στους Μιχαήλ Χατζηαθανασίου, Δημήτριο Βουτσινά, Γιάγγο Βασιλειάδη και Ιωάννη Παλάσση. Έψαλλε σε διάφορους ναούς της Πόλης: Ψωμαθεία, στον Άγιο Μηνά, στη Θεία Ανάληψη, στον Άγιο Κωνσταντίνο, και στο Γαλατά, στον Άγιο Νικόλαο, αριστερός με Πρωτοψάλτη τον Παλάσση.

Το 1939, όταν ο Λαμπαδάριος Κωνσταντίνος Πρίγγος διαδέχθηκε τον λόγω γήρατος αποχωρήσαντα Πρωτοψάλτη Ιάκωβο Ναυπλιώτη, εκλήθη ο έξωθεν του Πατριαρχικού ναού Θρ ασύβουλος Στανίτσας να αναλάβει από 1ης Μαρτίου του ίδιου έτους την θέση του Άρχοντα Λαμπαδαρίου της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας. Ο Στανίτσας διαδέχθηκε τον Κωνσταντίνο Πρίγγο, κατα το έτος 1960. Στη συνέχεια βρέθηκε στην Ελλάδα και το 1966 διορίστηκε στον Άγιο Δημήτριο

Αμπελοκήπων Αθηνών, όπου και παρέμεινε μέχρι και της συνταξιοδοτήσεώς του το 1981.

Διακρίθηκε για το φωνητικό του τάλαντο, την βαθιά γνώση της μουσικής τέχνης, την τεχνική δεξιότητα και απaráμιλλη εκφραστική απόδοση των διαστηματικών αποχρώσεων. Με απόλυτο σεβασμό στο Πατριαρχικό ύφος και στα καθιερωμένα ψαλτικά μαθήματα μεγάλων διδασκάλων, απετέλεσε συνδετικό κρίκο της αδιάκοπης Πατριαρχικής ψαλτικής αλυσίδας. Σύμφωνα και με τον καθηγητή Γρηγόριο Στάθη ο Θρ. Στανίτσας *«έφερε έναν άλλο αέρα, που φύσηξε και αναζωογόνησε τα ψαλτικά πράγματα στην πολύμορφη από άποψη Εκκλησιαστικής Μουσικής Αττική»*.

Ο Στανίτσας απεβίωσε στις 18 Αυγούστου του 1987. Κατά την ημέρα της κηδείας του στον Άγιο Δημήτριο Αμπελοκήπων η σορός του τέθηκε σε παλλάϊκό προσκήνυμα ιεροψαλτών, κληρικών και πλήθος κόσμου. Στον επικήδειο που εξεφώνησε ο Εκπρόσωπος της Α.Θ.Π. του Οικουμενικού Πατριάρχου Δημητρίου, Μητροπολίτης Σταυρουπόλεως Μάξιμος, Σχολάρχης της Θεολογικής Σχολής Χάλκης, ανέφερε ότι *«μία κέδρος της παρ' ημίν μουσικής εξηράνθη, ο μύστης της πατρώας ημών Βυζ. Μουσικής εξεμέτρησε το ζην, η πολύφθογγος λύρα εσίγησε, εκάμφθη υπό το βάρος της επαράτου νόσου, άδων και ψάλλων σχεδόν μέχρι της τελευταίας του αναπνοής»*.

Η ηχογράφηση στο λαμπρό παλαιοχριστιανικό ύμνο «Σε υμνούμεν» σε ήχο Α΄ ή πλ. α΄, που ανήκει στα καλούμενα πατριαρχικά λειτουργικά, αποτελεί ικανό δείγμα να μαρτυρήσει για το τάλαντο και το μεγαλείο του αλησμόνητου δασκάλου.

[illegible]

%mnomn%

Για λεπτομέρειες σχετικά με το «Σε υμνούμεν βλ. Alexandru, Maria (2006). Αναλυτικές προσεγγίσεις και ιχνηλασία του κάλλους στη Βυζαντινή Μουσική. Ο Ευχαριστήριοs Ύμνος Σε υμνούμεν. Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Σχολή καλών Τεχνών, Τμήμα Μουσικών Σπουδών. *Μουσική Θεωρία και ανάλυση-Μεθοδολογία και Πράξη*. Πρακτικά Συμποσίου, 29.09.-1.10. 2006, Θέρμη Θεσσαλονίκης. Επιμ. Κώστας Τσούγκρας. Θεσσαλονίκη: 317-329.